

Filippenzen 2:9-11

“Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie van hen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.”

1 daaro 2 opdat 3 daarna

Gemeente,

Wat is het doel van alles? Wat is het doel van mijn leven? Van heel het wereldgebeuren en van de coronacrisis? Van de kerkdienst en van de prediking? Wat is het doel van alles?

Dat Jezus Christus alle eer ontvangen zal, alle erkenning, alle waardering, alle aanbidding. Dat is het opdat van onze tekst. Dat is het doel van alles! Want God de Vader wil dat Zijn Zoon geeerd wordt. Dat Zijn Zoon alle lof en erkenning ontvangt. Daar gaat het God om.

Ja, dan is de vraag direct: is dat ook mijn wil en verlangen? Gaat het ook mij daarom? In ziekte en gezondheid, als ik geslaagd ben en als ik ergens voor zak, als ik keuze maak voor mijn bedrijf of voor mijn vrije tijdsbesteding, als ik trouw en als ik rouw. Gaat het er mij om dat Jezus Christus aanbidding en eer krijgt? Van mij en vanwege mij ook van anderen. Dat is echt het beginsel dat in je hart komt als je Hem leert kenen.

Waarom? Waarom is dat het doel van alles? Waarom wil de Vader dat? Daarom! Zo begint onze tekst in vers 9. En dat slaat terug op de verzen die daaraan vooraf gaan, de verzen 6 tot 8. Dat wil de Vader daarom, omdat de Zoon Zich heeft vernietigd en vernederd.

1 Daarom

De Zoon Die eeuwig met de Vader in de hemel was. In hemelse heerlijkheid, vreugde en glorie. Omringd door engelen en zaligen. Als een koning in zijn paleis. Maar Hij heeft dat niet vast willen houden. Hij heeft dat niet als een prooi vastgeklemd en gezegd: dat laat Ik Mij niet afnemen. Nee, Hij heeft Zich ontledigd. Hij heeft van die heerlijkheid afstand gedaan. En is mens geworden in de kribbe van Bethlehem. Ontledigd, leeggemaakt. Zoals een schip dat gelost wordt. Alles wordt eruit gehaald. Het schip blijft hetzelfde schip, maar leeg. Leeggemaakt. Jezus bleef God, maar dan ahw uitgeladen, gelost, leeggemaakt. De engelen, de heerlijkheid, de vrede met God , de

hemelse vreugde, Hij deed er afstand van. Hij liet het achter en kwam naar de aarde. Als mens, onder de vloek, pijn lijdend, sterfelijk, Gods toorn dragend.

En toen heeft Hij Zich daar vernederd. Hij was Heerser van alles. Stond boven alles en iedereen. Maar als mens op aarde heeft Hij zich onder alles gesteld. Onder Gods wil, dat allereerst, die was de baas. Vernederd. Verder nog: als een slaaf zich laten behandelen. Met wie men toen soms maar deed wat men wilde. Zo heeft Jezus Zich als slaaf laten behandelen. Door mensen. Zich laten verraden, vals laten beschuldigen. Zich laten bespugen, slaan en bespotten. Zich laten kruisigen en honen. Zo heeft Hij Zich vernederd. Ja, mensen vernederden Hem, maar en diepste deed Hij het Zelf, Hij liet het allemaal toe. Ten diepste deed de duivel Hem het allemaal aan door die mensen heen.

Dat heeft Jezus gedaan. Om zondaren te redden. Om zondaren op te zoeken. Om daar te komen waar zondaren te vinden zijn: onder de vloek, op weg naar de dood, pijn en smart. Zoals zondaren zijn: slaaf van de duivel. Op weg naar de eeuwige dood. Daar wilde Jezus komen. Om te zoeken en zalig te maken dat verloren is.

Daar zoekt Hij ook nu! Onder de vloek, slaven van de duivel, sterfelijk, op weg naar de eeuwige dood. Daar waar u bent, komt Hij. Om u te verlossen en te redden, zalig te maken. Hebt u zich daar laten vinden door Hem? Ja, Heere, hier ben ik. Onder de vloek, slaaf van de duivel van nature. O en dat U me daar komt zoeken, wat een wonder!

Omdat Jezus dat gedaan heeft, daarom, daarom heeft de Vader Hem verhoogd. Uitermate verhoogd. De Vader was zo tevreden over wat Zijn Zoon gedaan had. De Vader waardeerde dat zo bijzonder. Dat Hij Hem gezet aan Zijn rechterhand. Hoorden we vorige week zondagavond. Hoger kan niet. Aan Vaders rechterhand. God heeft Hem alle macht gegeven in hemel en op aarde. Met eer en heerlijkheid gekroond. Alles mag Hij beheren, alle hemelse zegeningen mag Hij uitdelen, ook de Heilige Geest, en de ketting waar de duivel aan ligt is in Zijn hand. Uitermate verhoogd. En een naam boven alle naam gegeven. Dat kan betekenen de naam 'Kurios' in het Grieks. Die gebruikt wordt de HEERE in het Oude Testament. Dus dat God Zijn Eigen Naam aan Hem gegeven heeft. Het kan ook betekenen: roem, eer. God heeft Hem roem eer gegeven boven alles en iedereen.

Dus Jezus heeft Zichzelf eerst vernederd, daarna heeft God Hem verhoogd. En die lijn, die orde, geldt ook voor allen die van Christus zijn. Vernedering en verhoging. Hier vernedering. Ontlediging. Alles wat we hebben niet kost wat kost vasthouden voor onszelf. Voor eigen gebruik. Maar jezelf verloochenen. Ergens afstand van kunnen doen. Van iets wat voor ons

heel fijn was. Maar afstand doen van tijd, bezit, rijkdom. Een avond waar we ons op verheugd hadden, toch besteden om de buurvrouw te helpen. Een bonus waar we al plannen voor hadden, toch weggeven aan kerk of zending. Om anderen wel te doen. Is de gezindheid van Jezus de onze geworden? Of is dat onbespreekbaar?

Zou God ons mogen roepen tot ontwikkelingshulp of zendingswerk? Hier de rijke levensstandaard opgeven en achter ons laten en gaan leven in een land met veel minder voorzieningen om de inwoners daar te dienen met woorden en daden, naar ziel en lichaam? Of zouden we dan zijn als de rijke jongeling: maar als hij dit hoorde, werd hij geheel droevig, en ging bedroefd heen, want hij was rijk.....

En als het erop volgt: je laten vernederen door mensen. Bereid tot lijden. Als het om Zijns Naams wil is, dan is het ook lijden goed. Weggezet worden, genegeerd worden, niet aangenomen worden, uitgekotst worde of nog erger.

Zo Christus, zo de christen. Door vernedering tot verhoging. Zichzelf vernederen, door mensen je laten vernederen, en God zal je verhogen. Doen delen in de heerlijkheid van Zijn Zoon. Met Hem doen heersen en regeren. Dat weegt er tegenop en dat overtreft het en is alles waard. Als we maar onthouden dat dit de orde is: hier vernederd, straks verhoogd. Als je hier voor de verhoging gaat dan pas je niet in Zijn rijk. Eerst vernederd, dan, eeuwig verhoogd. Met Hem!

2 Opdat

En dat heeft een doel! De Vader heeft de Zoon dus verhoogd omdat de Zoon Zich had ontledigd en vernederd. En dat heeft de Vader gedaan met dat doel waar we me begonnen. Dat Christus geeerd zou worden. Hoor maar in vers 10 en 11. Opdat, dus met als doel, dat alle knie zich zou buigen in Zijn Naam, op Zijn gezag en alle tong Hem zou belijden als Heere.

Dus dat is wat jij elke avond doet in elk geval. Je knien buigen. Voor je bed. Of voor een stoel op je kamer. Dat komen we ook in de Bijbel tegen als mensen bidden: Ezra en Daniel knielden als zij gingen bidden. Dat is misschien ook wel beter dan bidden liggend in bed. Dan slaap je soms voor je er erg in hebt. En ik heb wel gelezen van gezinnen die altijd knielden als zij gingen bidden. Voor de keukenstoel. Waarom niet?

Dar druk je iets mee uit. Vroeger knielden slaven wel voor hun heer. Dat druk te twee dingen uit: erkenning en onderwerping. Erkenning: je erkent Jezus als de Heere. Als de Machthebber van en over alles. Hij is het Die alles geeft. Aan wie ik alles te danken heb en Die alles kan. De erkenning: zonder U

kan ik niets doen. Kan ik niet ademen, lopen, bewegen, denken. Dus als ik het wel kan is dat dankzij U. Zonder U kan ik niet naar God verlangen, geen zin hebben om Bijbel te lezen, geen weerstand bieden aan een zonde. Dus als ik dat wel heb, is dat aan u te danken. Knien buigen: Jezus erkennen als Heere, uit Wiens hand alle dingen komen.

En onderwerping. Zegt u het maar. Gehoorzaamheid uitdrukken. Beschikbaarheid, onderwerping. Heere, doe wat U met mij wilt. Was mij in Uw bloed. Verzoen mijn schuld. Doe met mij wat U wilt en kunt. En reinig mij door Uw Geest. Geef mij een nieuw hart en een nieuwe geest. En zeg mij wat U van mij wilt. Ik wil een knikker zijn die precies die kant op rolt waarheen U hem blaast. Direct en onvoorwaardelijk. Zeg mij wat U van mij vraagt.

Dat is het doel van alles! Dat wij zo aan Zijn voeten komen. Dat is het doel van voor- en tegenspoed, van corona en van alle gevolgen ervan, van de prediking en de sacramenten. God wil dat wij zo knielen voor Zijn verhoogde Zoon. Hem erkennen en Hem onderwerpen.

Is dat zo in ons leven? Is dat doel bereikt? En dan dagelijks weer. Voor alles Hem erkennen. Zonder U kan ik niets doen. Maar met U zal ik leven en U dienen en vermag ik alle dingen. Was mij, reinig mij, tot in de kleinste details toe.

En dan mag het je pleitgrond zijn dat dit het doel van de HEERE is. HEERE, dit wilt U toch, dit ziet U toch graag? Werk het dan ook in mij. Breng mij aan Zijn voeten. Dwars tegen mijn onafhankelijkheidsgevoel in, dwars tegen mij zelfbeschikkingsgevoel in. Brengt U er mij toe.

En opdat alle tong zou belijden dat Jezus de Heere is. Dat is meer openlijk. Je knien buigen, bidden, dat doe je vaak thuis. Op je kamer. Dat ziet niemand, dat weet niemand. Maar met je tong belijden dat doe je hardop, hoorbaar, zichtbaar. Belijden is altijd openlijk. Temidden van andere mensen. Openlijk en vrijmoedig. Het staat tegenover verloochenen, verzwijgen. Dat je je mond houdt, en dat je niks laat merken van Wie Jezus is.

Belijden. Dat Hij het is! Als je geslaagd bent, als het over de coronacrisis gaat, als het over je genezing gaat, als het over geboorte of jubileum gaat, over ziekte en overlijden. Uitspreken dat Jezus, de Heere, het doet, heeft gedaan, gegeven. Zoeken naar mogelijkheid, bidden om gelegenheid, smeken om vrijmoedigheid om Jezus te belijden.

En Hem niet verzwijgen. Jezelf laten roemen, Hem erbuiten houden, Zijn Naam niet noemen. Belijden dat Jezus de Heere is. Hij gaat over alles!

Dat stond voor Paulus nog in een ander kader. Paulus zit, als hij deze brief schrijft, in de gevangenis in Rome. Daar woonde de keizer. En die liet zich ook 'kurios', Heere noemen. Exclusief. Hij was de Kurios. Dacht alles voor het zeggen te hebben. Nee, zei Paulus, beleed Paulus, Jezus is 'kurios'. Jezus heeft alles voor het zeggen. Daarom zat Paulus in de gevangenis! Dat kon Paulus zijn leven kosten. Jezus is Heere, kurios. Nou, zo erg is het voor ons niet, nog niet. Maar het kan er wel op aankomen. Als vrienden wat aan je voorstellen, als er ideeën op tafel liggen om iets te ontduiken om dat te belijden: Jezus is Heere, wat jullie voorstellen en aandragen heeft het niet voor het zeggen voor mij, maar Jezus. Daarom ga ik er niet op in, daarom doe en ga ik niet mee. Hem belijden. Daar zit altijd iets in van: voor het front, tegen andere stemmen in. Met alle gevolgen van dien die ik ervoor over heb.

Is dat zo in ons leven? Is dat doel bereikt? En dan dagelijks weer. Hem belijden. Als Degenen Die alles in handen en voor het zeggen heeft!

En dan mag het je pleitgrond zijn dat dit het doel van de HEERE is. HEERE, werk dit in mij. Laat mij dit mogen doen. Geef mij moed, ook wijsheid, en vrijmoedigheid. Opdat ik Uw Naam belijden zal.

En tot dat doel worden we opgeroepen. Uitgenodigd. Door de prediking. Kniel voor Koning Jezus. Belijdt Zijn Naam. Dat is het doel in voor- en tegenspoed. In coronatijd en in alle tijden. Dat is het doel van mijn leven. Bij alles wat er gebeurt. Dat ik buig voor Jezus. De Vader ziet u jou ons zo graag aan Jezus voeten. En aan die voeten is nog plaats. Nog plaats om te knielen, nog plaats om te buigen.

En dan zo is het tot heerlijkheid van God de Vader. Want wie zijn knieën voor Jezus buigt en Jezus met zijn tong belijdt, die zegt eigenlijk: Vader, ik geef U helemaal gelijk. U hebt het goed gezien en goed gedaan! Want God de Vader heeft Zijn Zoon verhoogd. Heeft meerdere keren gezegd: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Wie Ik al Mijn welbehagen heb. En met de opstanding en Pinksteren heeft de Vader laten zien: Hem stel Ik aan tot Zaligmaker, tot Christus. Hij is het Die dat kan en mag doen van Mij.

En als ik kniel aan Zijn voeten, dan zeg ik eigenlijk: Vader U hebt gelijk, helemaal gelijk. Hij is de perfecte Zaligmaker. Ook voor mij.

Maar als ik niet kniel aan Zijn voeten zeg ik eigenlijk: Vader, U hebt dat helemaal verkeerd gezien. En ik belijd Hem niet: zo bijzonder is Hij helemaal niet. Dan weet je het beter dan God. Moet je je indenken: een mens die het beter denkt te weten dan God. Stel je voor een kind in de klas. De juf heeft uitgelegd: hoeveel twee plus twee is. Vier. Maar het kind zegt: nee hoor, drie. En ik kan het weten, ik weet het beter. Wat een dwaasheid. Stel je voor:

iemand uit de gemeente komt mij helpen met mijn computer. En die zegt: dat moet u die knop en die toets hebben. En ik zeg: nee hoor, ik neem die knop. Kom nou toch. Wat denk ik wel niet? Moet je je indenken: God zegt: Mijn Zoon is Heere en Zaligmaker. Hij is het. Volmaakt. Perfect. En ik, mens zeg: nee hoor, helemaal niet mee eens. Nergens voor nodig. En ik accepteer Hem niet. Wat een dwaasheid! Wie denk je wel dat je bent? Dat je het beter weet dan God?

3 Daarna

Maar er is goed nieuws! Vanuit het geheel van de Bijbel kunnen en mogen we zeggen: het doel van God zal bereikt worden! Uiteindelijk zal alle knie zich buigen voor Jezus en zal alle mond belijden dat Hij de Heere is. Alles en iedereen in de hemel, alles en iedereen op de aarde, alles en iedereen onder aarde, misschien worden daar de duivelen en de duivelse engelen mee bedoeld. Uiteindelijk zullen allen voor Jezus knielen en Hem belijden de Heere te zijn. Als Jezus terugkomt op de wolken. Plaatsneemt op Zijn rechterstoel. En ieder zal Zijn heerlijkheid zien. Zijn heerlijkheid die nu vaak voor het blote oog zo verborgen blijft. Zo weinig van te zien is. Maar dan zal Jezus op de rechterstoel plaatsnemen, stralend en glanzend in heerlijkheid. Niemand zal het kunnen ontlopen of ontkennen: Jezus is Heere. De door God Verhoogde!

En dat zal dan gewillig gebeuren of gedwongen.

Gewillig als we in dit leven leerden buigen en belijden. Leerden knielen en erkennen, belijden en noemen. En je ervaart dat dat zo'n vreugde en zegen geeft. Wat blijdschap smaakt mijn ziel wanneer ik voor U kniel. In die erkenning, in die onderwerping ligt zo'n vreugde, zo'n zegen, zo'n vrede.

Het doet je juist zo'n verdriet dat het zo gebrekkig is. Dat dat besef van afhankelijkheid en zonder Hem niets te kunnen zo flauw is en zomaar vergeten wordt door je. Dat je onderwerping aan Hem vaak zo te wensen overlaat en je op afstand blijft. Dat je gelegenheden zo makkelijk voorbij laat gaan en Hem verloochent waar anderen bijstaan. Dat doet pijn, dat geeft verdriet. Denk aan Petrus toen hij Jezus toch verloochend had.

Maar dan, dan zal mijn knielen en belijden volmaakt zijn. Ik zal mijn knie voor Hem buigen. Alles komt van U. Ik zal met mijn tong Hem belijden. Ik zal U eeuwig loven want Gij hebt het gedaan. Gij zijt het. Alles heb ik aan u te danken. Mijn geloof, de volharding erin, de vergeving. Gij zijt mijn roem, de kracht van mijne kracht. Eeuwig Hem alle eer geven en belijden! Al mijn liefde waardig schatten. Uit U door U en tot U zijn alle dingen, en is heel mijn zaligheid.

Was ik er hier maar dichterbij alvast. Kwam er hier maar dichterbij. In mijn gebeden, elke dag, elke morgen, elke avond, tijdens de kerkdiensten. Bij dat knielen en erkennen, bij dat buigen en onderwerpen, bij dat belijden en roemen van Hem. Elke kerkdienst met name is een vooroefening.

Gewillig zullen we eens buigen. Dankbaar dat we eindelijk volmaakt kunnen buigen. Of gedwongen. Al doe je het hier voor de vorm wel. Knielen en bidden. Zijn Naam noemen en over Hem praten. Maar niet van harte. Niet oprecht. Niet willen erkennen dat Jezus het is. Dat alles van Hem komt. Niet Hem willen erkennen. Niet je aan Hem willen onderwerpen, maar je aan Hem onttrekken. Het is toch goed genoeg zo en ik mag toch zelf weten waar ik mijn grenzen leg. En nooit jezelf verloren aan Jezus, de Heere.

Nooit. Niet één keer waarlijk en oprecht Hem te voet gevallen. Hem erkend, om genade gesmeekt en aan Hem je onderworpen. Niet één keer.

Nog niet. Want die keer komt toch. Dan zullen we eens gedwongen buigen en knielen en belijden. Als een voetbank voor Zijn voeten en knarstandend moeten erkennen: Hij heeft alle macht. Hij is Heere. Hij is door God verhoogd. En eeuwig moeten erkennen dat het oordeel rechtvaardig is. Dat Hij gelijk heeft dat Hij mijn straft voor mijn hoogmoed en verzet en onwil en ontkenning van Zijn heerlijkheid.

Voor Jezus knielen zul je toch. Hem belijden als Heere moet je toch. Daar zorgt de Vader wel voor. Op de dag dat Zijn Zoon wederkomt.

Dat roept tot voorbereiding. Het kan volgende week geen Heilig Avondmaal zijn. Helaas niet. Maar voorbereiding is er toch, is er altijd. Op de dag dat Jezus komt en dat ik voor Hem zal knielen en dat mijn tong Hem zal belijden. Maar hoe? Gewillig of gedwongen. Met vreugde of knarsetandend?

Buig toch nu. Beken toch nu wat tot uw vrede dient. Kniel voor de Heere, Jezus is Zijn Naam. Hij heeft alle macht, Hij is de door God aangestelde Zaligmaker. Heden, kniel voor Hem.

Amen